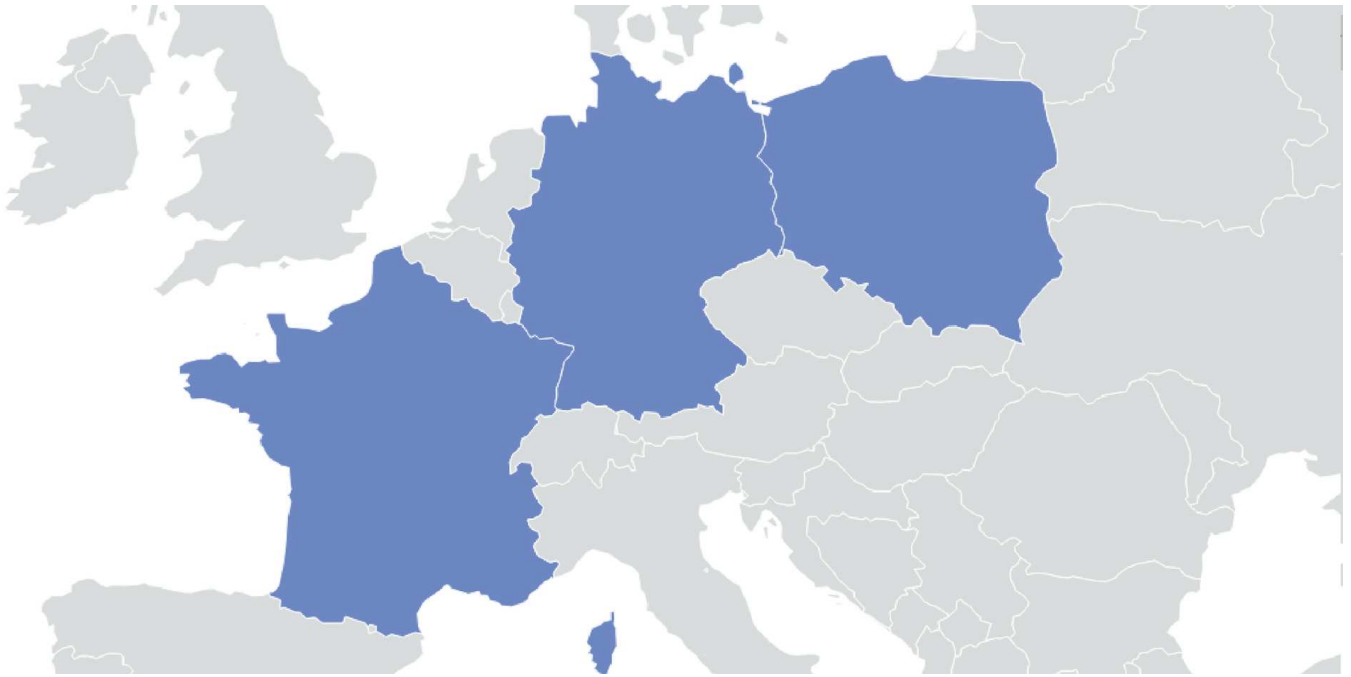

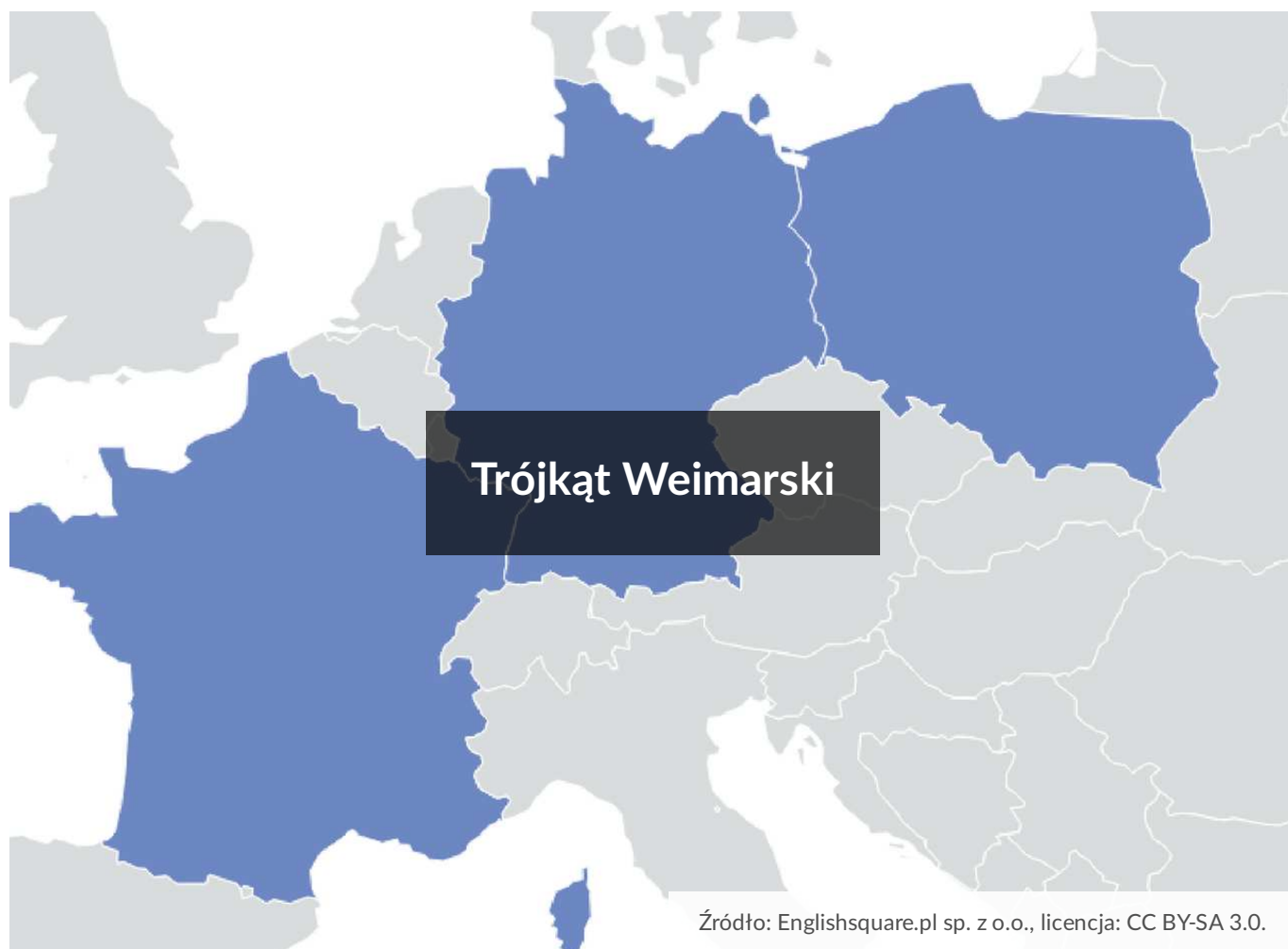

Trójkąt Weimarski

- [Wprowadzenie](#)
- [Przeczytaj](#)
- [Animacja](#)
- [Sprawdź się](#)
- [Dla nauczyciela](#)

Bibliografia:

- Źródło: *Europa potrzebuje Weimaru: Perspektywy Trójkąta Weimarskiego w czasach kryzysu*, 25.08.2016 r., dostępny w internecie: euractiv.pl [dostęp 3.04.2020 r.].
- Źródło: Jacek Zalewski, *Na pocieszenie Trójkąt Weimarski*, 3.02.2020 r., dostępny w internecie: pb.pl [dostęp 3.04.2020 r.].
- Źródło: *Wspólne oświadczenie ministrów spraw zagranicznych Francji, Niemiec i Polski w sprawie przyszłości Europy*, 29.08.1991 r., dostępny w internecie: orka.sejm.gov.pl [dostęp 2.04.2020 r.].

Koniec epoki komunizmu w Europie Środkowej i Wschodniej spowodował, że państwa dotychczas zamknięte za żelazną kurtyną musiały się odnaleźć w nowej demokratycznej i wolnorynkowej rzeczywistości. Nie było to łatwe, dlatego na początku lat 90. XX w. zaczęły powstawać regionalne inicjatywy współpracy między państwami postsocjalistycznymi oraz starymi demokracjami europejskimi. Ich celem była pomoc młodym demokracjom w tych państwach, a także ułatwienie im funkcjonowania w nowych realiach.

Twoje cele

- Przeanalizujesz sytuację międzynarodową Polski po 1989 r.
- Wyjaśnisz cele powstania Trójkąta Weimarskiego.
- Scharakteryzujesz działalność Trójkąta Weimarskiego.
- Ocenisz osiągnięcia Trójkąta Weimarskiego.

Dla zainteresowanych

Regionalne systemy bezpieczeństwa i współpracy

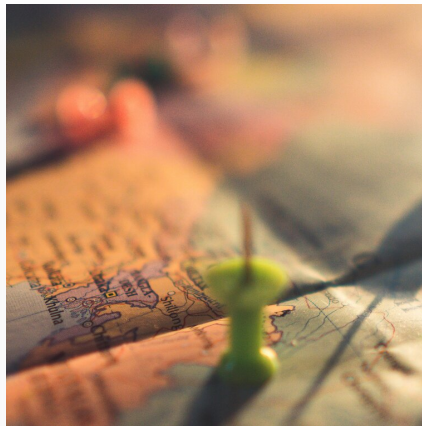
Organizacje gospodarcze: światowe i regionalne

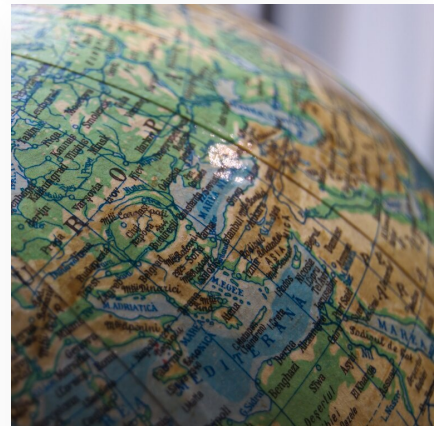
Polska polityka zagraniczna. Płaszczyzny polskiej polityki zagranicznej w latach 1989-2010 cz. 1

Polska polityka zagraniczna. Płaszczyzny polskiej polityki zagranicznej w latach 1989-2010 cz. 2

Polityka zagraniczna a członkostwo w UE

Główne kierunki polityki zagranicznej po 1989 r.

Przeczytaj

Sytuacja w Polsce po 1989 r.

Po 1989 r. Polska stała się liderem przemian, które zmieniły oblicze Europy. Z punktu widzenia innych państw Polska była największym państwem Europy Środkowej, które miało pewne aspiracje polityczne. Obalenie komunizmu i wprowadzenie demokracji oraz wolnego rynku spowodowało, że dla Polski jedynym akceptowanym kierunkiem polityki stał się Zachód Europy i Stany Zjednoczone. Wynikało to z obawy o przyszłość, państwo potrzebowało międzynarodowych gwarancji nienaruszalności swojego terytorium – w takim tonie wypowiadał się 26 kwietnia 1990 r. minister spraw zagranicznych RP Krzysztof Skubiszewski, wygłaszając sejmowe [exposé](#). Dlatego propozycja związania Polski z dwoma tak silnymi europejskimi państwami była czymś więcej niż tylko układami [bilateralnymi](#), była bardzo atrakcyjnym scenariuszem dla naszego kraju.

Geneza Trójkąta Weimarskiego

Jednym ze sposobów wprowadzenia Rzeczypospolitej Polskiej do wspólnoty państw demokratycznych stała się inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec (RFN) oraz Francji. Odradzająca się wolna dyplomacja polska nawiązała stosunki z obydwoma państwami. Dla zjednoczonych Niemiec ważnym elementem w polityce stało się stworzenie nowej polityki w stosunku do Europy Środkowo-Wschodniej. Szczególnie istotne było poprawne ułożenie stosunków z państwem polskim, tak by nie zaważyła na nich przeszłość. Należy pamiętać, że wskutek ustaleń po II wojnie światowej państwa te posiadają długą, wspólną granicę, więc ułożenie dobrosąsiedzkich stosunków było priorytetem. Z kolei dla Francji ważne było utrzymanie pozycji państwa, które ma decydujący wpływ na sytuację w Europie, co było istotne przy rosnącym znaczeniu Niemiec. Francja obawiała się tego, że może się powtórzyć sytuacja z dwóch poprzednich wojen światowych, dlatego francuska dyplomacja postanowiła, że należy angażować RFN w różne wspólne projekty. Stąd zrodziła się idea współpracy obu państw z Polską, co miało nam zagwarantować pokój i rozwój oraz ułatwić integrację z innymi instytucjami europejskimi, w tym ze [Wspólnotami Europejskimi](#) i NATO.

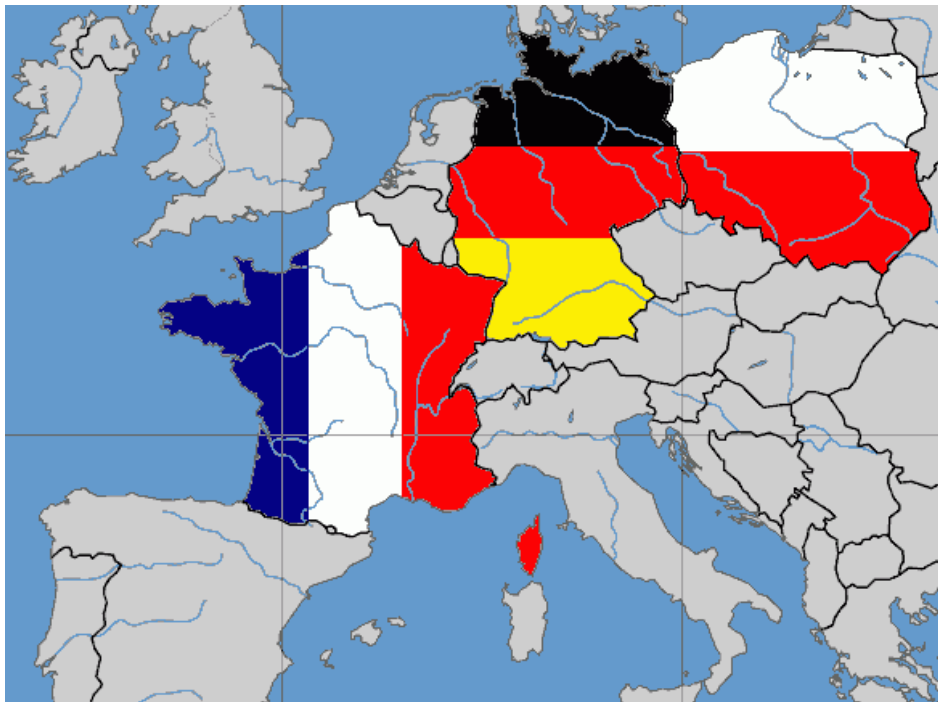
Powstanie Trójkąta Weimarskiego, czyli Komitetu Wspierania Współpracy Francusko-Niemiecko-Polskiej

W Weimarze odbyło się pierwsze spotkanie wspólnoty, stąd nazwa – Trójkąt Weimarski.

Źródło: HasBS, licencja: CC BY-SA 4.0.

Powstanie [Trójkąta Weimarskiego](#) zostało poprzedzone podpisaniem przez ministra spraw zagranicznych RP Krzysztofa Skubiszewskiego 9 kwietnia 1991 r. Traktatu przyjaźni i solidarności z Francją reprezentowaną przez ministra spraw zagranicznych Rolanda Dumasa. 17 czerwca 1991 r. został zawarty traktat o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy z Republiką Federalną Niemiec. Dokument ten podpisali Skubiszewski i minister spraw zagranicznych RFN Hans-Dietrich Genscher. Naturalną konsekwencją tych dwustronnych porozumień stało się spotkanie z 29 sierpnia 1991 r., do którego doszło w Weimarze. Spotkali się tam ministrowie spraw zagranicznych RFN, Francji i Polski, którzy podpisali wspólną deklarację w sprawie przyszłości Europy. Składała się ona z ośmiu punktów. W pierwszym przedstawiono sytuację w Europie i konieczność stworzenia dobrosąsiedzkich mechanizmów między Polską, Francją i Niemcami. Kolejny punkt mówił o tym, że ta współpraca ma szansę zostać drogowskazem dla pozostałych państw posiadających trudną i wspólną historię, w dążeniu do demokracji, dobrobytu i wspólnego bezpieczeństwa. By ten cel zrealizować, państwa musiały zacieśniać wspólne więzi i zapominać o tym, co je kiedyś dzieliło. Służyć temu miała współpraca regionów przygranicznych.

Państwa członkowskie Trójkąta Weimarskiego

Źródło: New European, David Liuzzo, licencja: CC BY-SA 3.0.

W kolejnych punktach wymieniono rolę Wspólnot Europejskich i Rady Europy w utrzymaniu dotychczasowego ładu w Europie oraz Sojuszu Północnoatlantyckiego i Unii Zachodnioeuropejskiej jako organizacji gwarantujących pokój. Punkt piąty przedstawiał, jak doszło do podpisania wspólnej deklaracji, a szósty zapowiadał zawarcie układów stowarzyszeniowych z państwami Europy Środkowej i Południowo-Wschodniej. Ostatnie punkty mówiły o zapewnieniu wszystkim ludziom dobrych warunków egzystencji i różnorodności kulturowej Europy.

Główne cele Trójkąta Weimarskiego

Na podstawie wspólnej deklaracji można wskazać najważniejsze cele Trójkąta Weimarskiego:

- udzielenie wsparcia dla demokratycznych przemian w państwach Europy Środkowo-Wschodniej;
- dążenie do zapewnienia ich mieszkańcom godziwych warunków życia;
- zapewnienie współpracy międzynarodowej w dziedzinie kultury, oświaty, nauki itp.;
- doprowadzenie do akcesji państw Europy Środkowo-Wschodniej do Wspólnot Europejskich i NATO;
- zbliżenie się do siebie społeczeństw Francji, Niemiec i Polski.

Działalność Trójkąta Weimarskiego

Trójkąt Weimarski jest organizacją nieformalną, pełniącą rolę forum konsultacyjnego dla tworzących go państw. Nie jest to organizacja międzynarodowa, ponieważ nie posiada ona organów, a jedyną podstawą jej działania jest wspólna deklaracja o przyszłości Europy zawarta przez ministrów spraw zagranicznych, którzy, jeśli sytuacja by tego wymagała, mieli się spotykać raz w roku. W trakcie pierwszych siedmiu lat istnienia spotkania w ramach Trójkąta Weimarskiego odbywały się w gronie ministrów spraw zagranicznych. Jednak w lutym 1998 r. doszło do spotkania szefów państw i rządów w ramach Trójkąta Weimarskiego określone mianem **spotkania na szczycie**. Odbyły się do tego czasu szczyty: w Poznaniu (1998), Nancy (1999), Hambach an der Weinstrasse (2001), Wrocławiu (2003), Nancy (2005), Mettlach (2006) i Warszawie (2011 i 2013). W ich trakcie początkowo rozmawiano o akcesji Polski i państw Europy Środkowo-Wschodniej do Unii Europejskiej i NATO, a od kiedy stało się to faktem spotkania służyły przede wszystkim wymianie poglądów m.in. w kwestiach klimatycznych, społecznych i kulturalnych. Ministrowie spraw zagranicznych spotykali się regularnie do 2016 r., ostatni raz w Weimarze. Ponowne rozmowy odbyły się w październiku 2020 r. w Paryżu.

Spotkanie ministrów spraw zagranicznych w Bydgoszczy, 2011 r. Od lewej: Guido Westerwelle, Radosław Sikorski, Alain Juppé.

Źródło: Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland, licencja: CC BY-ND 2.0.

Na tych spotkaniach próbowano podejmować istotne dla Europy i jej bezpieczeństwa tematy, np. w 2014 r. rozmawiano na temat wydarzeń na Krymie i Ukrainie po rosyjskiej agresji. Próby mediacji podjęli się ministrowie Radosław Sikorski, Frank Walter Steinmeier i Laurent Fabius. Wynegocjowany przez polityków rozejm w konflikcie rosyjsko-ukraińskim nie trwał długo, ale pozwolił na zatrzymanie rozlewu krwi. W 2020 r. ministrowie jednoznacznie potępiли białoruskie władze za przemoc i zatrzymania przeciwników prezydenta Aleksandra Łukaszenki po sierpniowych wyborach prezydenckich, wyrazili też wsparcie dla tamtejszego społeczeństwa obywatelskiego. Tematem rozmów było także nieprzestrzeganie praw człowieka przez Rosję, wskutek których UE nałożyła sankcje na ten kraj.

Ocena działalności Trójkąta Weimarskiego

Działalność Trójkąta Weimarskiego polegała głównie na organizacji szczytów z udziałem przywódców krajów członkowskich, a także corocznych spotkań na szczeblu ministrów spraw zagranicznych. Jednak Trójkąt Weimarski nigdy nie był motorem działań dla Unii

Europejskiej, jego szczyty miały jedynie formę konsultacji i wymiany informacji. Nigdy na nich nie doszło do podjęcia wiążących decyzji politycznych. Z czasem doszło do wyczerpania się formuły i zawieszania spotkań. Obecnie trwa próba reaktywacji Trójkąta Weimarskiego. Odpowiedź na pytanie, czy drzemie w nim jakikolwiek potencjał, prawdopodobnie zweryfikują przyszłe wydarzenia na arenie politycznej, o ile uda się powrócić do formuły Trójkąta Weimarskiego.

Słownik

bilateralizm

wzajemna, obustronna realizacja zobowiązań przez dwa państwa lub organizacje międzynarodowe względem siebie; zobowiązania te wynikają z wcześniejszych umów i porozumień zawartych przez państwa

exposé

wypowiedź programowa premiera lub innego członka rządu

Grupa Wyszehradzka

(V4); jest nieformalną regionalną formą współpracy czterech państw Środkowej Europy – Polski, Czech, Słowacji i Węgier, które łączą sąsiedztwo i podobne uwarunkowania geopolityczne oraz wspólna historia, tradycja, kultura i wartości; jej celem jest pogłębianie współpracy między krajami członkowskimi

Trójkąt Weimarski

właściwie Komitet Wspierania Współpracy Francusko-Niemiecko-Polskiej; organizacja utworzona w dniach 28-29 sierpnia 1991 r. w niemieckim Weimarze przez ministrów spraw zagranicznych trzech państw europejskich: Polski, Niemiec i Francji w celu wzajemnej współpracy i demokratyzacji Europy Środkowo-Wschodniej

Wspólnoty Europejskie

łączna nazwa trzech międzynarodowych, europejskich organizacji integracyjnych: Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

Animacja

Polecenie 1

Zapoznaj się z animacją i wykonaj polecenia.

Film dostępny pod adresem <https://zpe.gov.pl/a/DBw7Com8o>

Źródło: Englishsquare.pl sp. z o.o., licencja: CC BY-SA 3.0.

Film nawiązujący do treści materiału pod tytułem Trójkąt Weimarski – spotkania na szczycie.

Ćwiczenie 1

Przedstaw, jakie były główne zagadnienia podejmowane na szczytach Trójkąta Weimarskiego.

Ćwiczenie 2

Zastanów się nad skutecznością działania inicjatyw, takich jak Trójkąt Weimarski, które nie są sformalizowane w postaci organizacji międzynarodowej. Wypisz swoje spostrzeżenia.

Ćwiczenie 3

Wymień, jakie korzyści miała Rzeczpospolita Polska z członkostwa w Trójkącie Weimarskim.

Sprawdź się

Pokaż ćwiczenia:

Ćwiczenie 1

Ćwiczenie 2

Uzupełnij tekst.

Pierwsze spotkanie w ramach Trójkąta Weimarskiego odbyło się .

8 października 1990 r.

14 lipca 1991 r.

1 stycznia 1990 r.

29 sierpnia 1991 r.

Ćwiczenie 3

Zaznacz, kto uczestniczył w pierwszym szczycie szefów państw i rządów Trójkąta Weimarskiego.

☐ Gerhard Schröder, Jacques Chirac, Aleksander Kwaśniewski

☐ Bronisław Komorowski, Nicolas Sarkozy, Angela Merkel

☐ Angela Merkel, Lech Kaczyński, Jacques Chirac

☐ Aleksander Kwaśniewski, Jacques Chirac, Helmut Kohl

Ćwiczenie 4

Zaznacz, kto może uczestniczyć w spotkaniach Trójkąta Weimarskiego.

Ćwiczenie 5

Zapoznaj się z grafiką i wykonaj polecenie.

Źródło: Englishsquare.pl sp. z o.o., licencja: CC BY-SA 3.0.

Na podstawie grafiki nawiązującej do Trójkąta Weimarskiego wyjaśnij, jak doszło do powstania tej inicjatywy międzynarodowej.

Zapoznaj się z tekstem i wykonaj polecenie.

“ *Wspólne oświadczenie ministrów spraw zagranicznych Francji, Niemiec i Polski w sprawie przyszłości Europy* ”

1. Europa znajduje się w punkcie zwrotnym swojej historii. Jej narody i państwa wkroczyły na drogę prowadzącą ku nowym formom współżycia. Jesteśmy świadomi, że Polacy, Niemcy i Francuzi są w sposób szczególny odpowiedzialni za sprawę wypracowania w Europie takich form dobrosąsiedztwa, które sprawdzą się w przyszłości.
2. Stoimy przed niepowtarzalną szansą budowy nowej Europy, za którą wszyscy ponosimy odpowiedzialność, w duchu ludzkiej solidarności, świadomi splatania się naszych losów, opierając się na dziedzictwie wspólnych wartości. Naturalne dążenie wszystkich narodów do demokracji, dobrobytu i bezpieczeństwa może zostać trwale urzeczywistnione jedynie dzięki wspólnemu wysiłkowi całej Europy.
3. Zadaniem chwili jest zacieśnienie więzi współpracy, łączących narody i państwa ponad dzielącymi je niegdyś granicami, na wszystkich płaszczyznach i we wszystkich dziedzinach życia. Odczuwamy potrzebę całej różnorodności powiązań europejskich i regionalnych. Zwłaszcza współpraca regionów przygranicznych pozwoli ludziom uzmysłwić sobie, że Europa się jednoczy. W stosunkach między Niemcami a Francją współpraca taka stała się rzeczą normalną, a między Niemcami a Polską jest ona kluczem do przyszłej wspólnoty państw i ich obywateli. Liczba ogólnoeuropejskich struktur konfederacyjnych będzie rosła.

4. Siła nowej Europy tkwi w żywotnej różnorodności jej instytucji. Ich trzonem jest Wspólnota Europejska. Musi ona kontynuować proces integracji. Rada Europy, jako gwarant praw człowieka, demokracji i praworządności, ciągle zyskuje na znaczeniu. Stabilność w Europie pojmujemy szeroko, obejmując także czynniki polityczne, bezpieczeństwa, gospodarcze, społeczne i ekologiczne. Każda z organizacji działających w tych dziedzinach ponosi część odpowiedzialności za tę stabilność.

5. Sojusz Północnoatlantycki i Unia Zachodnioeuropejska będą również w przyszłości odgrywać ważną rolę w utrzymaniu stabilności w Europie. Dla bezpieczeństwa Europy niezbędny będzie także wymiar transatlantycki, tzn. ścisła współpraca ze Stanami Zjednoczonymi i Kanadą.

6. Polacy, Niemcy i Francuzi, wraz ze swoimi partnerami – uczestnikami KBWE, stworzyli wielki, podstawowy dokument Kartę Paryską, na którego podstawie powinien rozwijać się europejski ład pokojowy. Dlatego traktaty polityczne, jakie nasze państwa zawarły między sobą, mają szczególne znaczenie. Należy tu zwłaszcza wymienić układy, jakie Polska podpisała ostatnio z Francją (Układ o przyjaźni i solidarności z 9.04.1991 r.) i Niemcami (Układ o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy z 17.06.1991 r.).

7. Trzeba udzielić wszechstronnego wsparcia reformującym się krajom Europy Środkowej i Wschodniej, w tym Związkowi Radzieckiemu. Europa nie może zostać podzielona na nowo granicą ubóstwa i bogactwa. Francja i Niemcy popierają wszelkie działania na rzecz zbliżenia Polski i pozostałych nowych demokracji do Wspólnoty Europejskiej. Nalegają one na szybkie zawarcie układów o stowarzyszeniu z demokracjami Europy Środkowej i Południowo-Wschodniej i wspierają rozwój dialogu politycznego.

Otwarcie tym nowym demokratom drogi ku pełnemu członkostwu pokrywa się z celami Wspólnoty Europejskiej.

8. Wyzwania ery przemysłowej wymagają rozwiązań, które w regionie Europy mogą być jedynie wspólnie wypracowane. We wspólnym europejskim obszarze gospodarczym pragniemy realizować różnorodną współpracę. Należy podejmować konkretne i pożyteczne projekty, które będą przynosić bezpośrednie korzyści mieszkańcom. Obejmuje to dziedzinę ochrony środowiska, technologii, infrastruktury, komunikacji, energetyki i kultury, w których następuje ważny dla przyszłości Europy rozwój wymagający działań na skalę ogólnoeuropejską.

9. Wspólnie musimy uczynić wszystko, aby stworzyć wszystkim ludziom warunki egzystencji godne człowieka. Tylko w taki sposób możemy oszczędzić im losu uciekinierów i uniknąć migracji w obrębie i do Europy.

10. Tu w Weimarze, w rocznicę urodzin Goethego, jesteśmy szczególnie świadomi, iż kulturowa różnorodność Europy i kreatywność jej mieszkańców są najcenniejszym wspólnym dobrem. Życie kulturalne i pomyślność narodów Europy są ściśle ze sobą związane.

Kultywowanie bogatej spuścizny kulturalnej Europy jest naszym wspólnym celem. Ważne podstawy w tej dziedzinie zostały wypracowane przez sympozjum KBWE w Krakowie. Pragniemy realizować politykę wszechstronnej współpracy w dziedzinie kultury, oświaty, nauki, środków przekazu i wymiany programów. Naszym dążeniem pozostanie wspieranie, gdzie tylko jest to możliwe, międzyludzkich kontaktów przekraczających granice i bariery językowe.

Ministrowie postanowili spotykać się raz w roku i dodatkowo, gdy będzie tego wymagała sytuacja w Europie. Następne spotkanie odbędzie się w Paryżu.

Źródło: *Wspólne oświadczenie ministrów spraw zagranicznych Francji, Niemiec i Polski w sprawie przyszłości Europy*, 29.08.1991 r., dostępny w internecie: orka.sejm.gov.pl [dostęp 2.04.2020 r.].

Wymień główne przyczyny utworzenia Trójkąta Weimarskiego.

Zapoznaj się z tekstem i wykonaj polecenie.

((Jacek Zalewski

Na pocieszenie Trójkąt Weimarski

Tradycyjnie najłatwiej Polsce i Francji przychodzą wspólne gesty historyczno-symboliczne. Prezydenci wystosowali wzajemne zaproszenia – Andrzej Duda będzie 14 lipca obserwował (chyba, że plany zakłóci mu wynik wyborów...) polską kompanię honorową defilującą Polami Elizejskimi, natomiast Emmanuel Macron będzie 15 sierpnia podziwiał kompanię francuską podczas 100. rocznicy Bitwy Warszawskiej. Najbardziej oczekiwanym gestem politycznym gościa była zaś zapowiedź podniesienia z niebytu mitycznego Trójkąta Weimarskiego z udziałem Prezydentów Francji i Polski oraz Kanclerz Niemiec. Taki kurtuazyjny szczyt pocieszenia nie zmieni jednak okoliczności, że po brexicie traktatowa, arytmetyczna siła niemiecko-francuskiego duetu przy podejmowaniu przez UE strategicznych decyzji radykalnie wzrosła i do przeforsowania dwustronnych uzgodnień jakakolwiek strona trzecia nie jest mu potrzebna.

Źródło: Jacek Zalewski, *Na pocieszenie Trójkąt Weimarski*, 3.02.2020 r., dostępny w internecie: pb.pl [dostęp 3.04.2020 r.].

Wyjaśnij, dlaczego Trójkąt Weimarski jest w niebycie politycznym.

Zapoznaj się z tekstem i wykonaj polecenie.

“ Europa potrzebuje Weimaru: Perspektywy Trójkąta Weimarskiego w czasach kryzysu

Należy zatem sformułować zadania i cele Trójkąta w taki sposób, by go z jednej strony nie przeciążyć w obecnych uwarunkowaniach, a z drugiej, by stawić czoła elementarnym wyzwaniom stojącym przed UE na przyszłość.

Po pierwsze, w krótkiej perspektywie Trójkąt powinien być wykorzystywany jako platforma budowy zaufania. Wspólnota państw o tak ścisłych powiązaniach jak w UE wymaga stałego wyjaśniania i uzasadniania politycznych motywacji, celów i priorytetów poszczególnych rządów. Odpowiadające temu formaty powinny być wolne od presji dostarczania konkretnych politycznych impulsów lub propozycji rozwiązań. Ich zadaniem powinno być łączenie decydentów ze świata polityki i administracji, jak również przedstawicieli think tanków i instytutów badawczych.

Po drugie, w średniookresowej perspektywie polityka bezpieczeństwa i obrony powinna być zadeklarowanym priorytetem wspólnego działania, rozszerzanym w zależności od przypadku o ogólne kwestie polityki zagranicznej. W nawiązaniu do dotychczasowych doświadczeń współpracy należy nawiązać stały dialog w zakresie polityki bezpieczeństwa, który służyć powinien wypracowaniu celów strategicznych, stałemu monitoringowi kryzysowemu – w celu szybkiego uzgadniania wspólnej reakcji na kryzysy, jak i rozwijaniu konkretnych cywilnych i wojskowych projektów kooperacyjnych. Pożądana byłaby instytucjonalizacja Trójkąta Weimarskiego poprzez powołanie weimarskiej rady ds. polityki bezpieczeństwa i obrony.

Po trzecie, w dłuższej perspektywie Niemcy, Francja i Polska muszą aspirować do przejęcia zadań strategicznego uzgadniania i planowania w kluczowych dla przyszłości dziedzinach integracji europejskiej. Dotyczy to w szczególności kształtowania spójnej i skutecznej polityki rozszerzenia i sąsiedztwa, jak również rozwinięcia zbieżnych celów w polityce energetycznej.

Niezależnie od aktualnej sytuacji politycznej konieczne jest zapewnienie Trójkątowi Weimarskiemu w ramach UE zdolności w zakresie wypracowania rozwiązań podstawowych sporów politycznych w ramach UE. Trójkąt Weimarski musi być zdolny do wytwarzania impulsów pozytywnie oddziałujących na długoterminowy rozwój Unii z korzyścią dla wszystkich jej członków. Może to nastąpić tylko w uzupełnieniu dobrych stosunków francusko-niemieckich, a nie w ich zastępstwie.

Źródło: *Europa potrzebuje Weimaru: Perspektywy Trójkąta Weimarskiego w czasach kryzysu*, 25.08.2016 r., dostępny w internecie: euractiv.pl [dostęp 3.04.2020 r.].

Opisz, jakie perspektywy działania na przyszłość dla Trójkąta Weimarskiego widzi autor tego artykułu.

Dla nauczyciela

Autor: Jarosław Dyrda

Przedmiot: Wiedza o społeczeństwie

Temat: Trójkąt Weimarski

Grupa docelowa: III etap edukacyjny, liceum, technikum, zakres rozszerzony

Podstawa programowa:

Zakres rozszerzony

XIII. Ład międzynarodowy.

Uczeń:

19) przedstawia cele form współpracy regionalnej, w tym inicjatyw międzynarodowych, w których uczestniczy Rzeczpospolita Polska (np. Grupa Wyszehradzka, Trójkąt Weimarski).

Kształtowane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się;
- kompetencje obywatelskie.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- analizuje sytuację międzynarodową Polski po 1989 r.;
- wyjaśnia przyczyny powstania Trójkąta Weimarskiego;
- charakteryzuje działalność Trójkąta Weimarskiego;
- ocenia osiągnięcia Trójkąta Weimarskiego.

Strategie nauczania:

- konstruktywizm.

Metody i techniki nauczania:

- burza mózgów;
- rozmowa nauczająca;

- praca z animacją.

Formy zajęć:

- praca indywidualna;
- praca w grupach;
- praca całego zespołu klasowego.

Środki dydaktyczne:

- komputery z głośnikami i dostępem do internetu, słuchawki;
- zasoby multimedialne zawarte w e-materiale;
- tablica interaktywna/tablica, pisak/kreda.

Przebieg zajęć:

Faza wstępna

1. Przedstawienie tematu i celów zajęć.
2. Krótkie wprowadzenie na temat sytuacji w Europie Środkowej i Wschodniej po upadku komunizmu.

Faza realizacyjna

1. Nauczyciel przedstawia klasie sytuację w Polsce po 1989 r., nawiązując do celów polskiej polityki zagranicznej.
2. Omówienie genezy powstania Trójkąta Weimarskiego oraz głównych powodów nawiązania współpracy między Republiką Federalną Niemiec, Francją i Rzeczpospolitą Polską w formie rozmowy nauczającej.
3. Analiza powstania Komitetu Wspierania Współpracy Francusko-Niemiecko-Polskiej 29 sierpnia 1991 r. – przedstawienie etapów powstawania Trójkąta Weimarskiego.
4. Burza mózgów na temat: „Jakie były cele działalności Trójkąta Weimarskiego?”. Klasa zastanawia się nad celami działalności organizacji, poszukując informacji w internecie. Propozycje uczniów są zapisywane na tablicy i przy pomocy nauczyciela układane w logiczną notatkę z lekcji.
5. Praca z animacją prezentującą działalność Trójkąta Weimarskiego. Zapoznanie się z głównymi działaniami podejmowanymi przez Trójkąt Weimarski. Wykonanie ćwiczeń do animacji.

Faza podsumowująca

1. Podsumowanie informacji na temat Trójkąta Weimarskiego. Ocena jego działalności na arenie międzynarodowej.
2. Wykonanie ćwiczeń 5–8 z sekcji „Sprawdź się”.

Praca domowa:

Wykonanie pozostałych ćwiczeń z sekcji „Sprawdź się”.

Materiały pomocnicze:

Grzegorz Stachowiak, *Geneza Trójkąta Weimarskiego i weimarskie spotkania na szczycie*,
ruj.uj.edu.pl.

Wskazówki metodyczne opisujące różne zastosowania multimedium:

Medium bazowe może zostać wykorzystane do lekcji powtórzeniowej lub jako materiał stymulujący do wykonania prezentacji multimedialnej poświęconej uczestnictwu Rzeczypospolitej Polskiej w organizacjach międzynarodowych.